

קִיחַ:

ב. א מ"י מ"ה מהל'
 טומאת איבולן הלי'
 כא:
 י. ב מ"י שם הלי':
 יא. ג מ"י שם הלי':
 יב. ד מ"י מ"ב שם הלי':
 יג. ה מ"י מ"ב שם הלי':
 יד. ו מ"י מ"ה שם הלי':
 טו. ז מ"י מ"ד מהל'
 טומאת מת הלי':

רבינו גרשום

[illegible]

העור והרומב פרק תשיעי חולין

[illegible]

ועלם ובו מוח פחות מכפול והוא עם אוכלין כבינה או ערש
יד לפחות מכפול לא מדגל ערביהו ומי יס יד ויס שומר
עליהו וכן של מת: **בית עמא**. המאחיל על היד כמאחיל על הכשר על
היחל שני ענמות. אם היה עמא אחד ובכאשו אחד כות שומדינה

ש' לפניו כלומר כתיב וכי ייתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם אלו הרי זה הוא ההכשר והוא לפני מניו ולכם: מר סבר הכשר תחלת טומאה היא. כלומר כשם שאמר רב אין שומר לפחות כספול. כלומר מה דאמרין דשומרי מנינים ומצויה ומצטנף אין אוכלין. מיתביכי שני עצמות ועליהן שני חצאי זיתים. כלומר והכנים הירדות לביה והביא שיעורי בא תומאה לרבי אחר:

וְיִשְׂרָאֵל אֵם אֵינוֹ עֵינֵי לְשׁוֹמֵר דְּבַלָּה תִּהְיֶה עֵינֵי לְשׁוֹמֵר. דְּלוּכֵל דְּהָא שׁוֹמֵר וְשׁוֹמֵר הוּא דִּלְעָ"ג דְּכַתִּיב בְּהוּ שׁוֹמֵר אַחֲרֵינָא חַד לְהַכְּנִים דְּהָא אֵלָּא כְּסִיבָא בִּיד דְּלִיתִי שׁוֹמֵר מִינֵה וְחַד לְנָרָץ וְשׁוֹמֵר לְהוֹנִיָּא מִיד יִלְיָ אַחֲבָל יֵד לְהַכְּנִים לֹא אִימֵרְבָּא: אֲלֵא מַעֲרָא בִּי כְּסִיבָא יֵד אֶהְכֵּסָה

כחיבה. כלומר הא דפריקין ו[ו] מרשה
איתא יד להויה ולא להכניס ולא
פירכא היא דכי כחיבה יד בחזקתין
אחלתה שומאלה כחיבה כשהן מקפלין
אותה מן השרך וכוין דכנסתה כל
דמוציאה ושומר להכניס ולהויה מק"ו
אחי שומר דורשים לררף: **אלא**
שומר דנגלה לל. בשלמא כחילו
צריכי ואפילו יד דנגלה שלם תאמר
דידי אלא שומר דנגלה למה לי הא
לא מתערך: ואי להכניס ולהויה כח.
כיון דכחיבה יד דנגלה אחי שומר
בק"ו מינה: א"ס. דלמדת טרח
וכתב שומר מנא לך דמתערף הא
לאו יצירוף כהדיא כחיבה ומשום דלא
אנטריך להכניס ולהויה שדיה ייה
אצירוף דכחל להכניס ולהויה אחא
ואש"י אבדל ומומר מיד אחי מילתא
דלמיה בק"ו טרח וכתב לה קרא:

ר' חנינאל אמר. ושלם כדאמרין
מעיקרא דשומר דנעלה דלא איזטרין
תנו ענין ליד אפרכתי אימא נטו
טנו לשומר דעלמא אלד יד להנסי
לא אשכחן לאו פירכא היא דכיון
דמנפשי ד עבדי שולן מטרופ פכאר
דמנפשי אלד חרען וזאנא דמנפשי
דמנפשי אלד חרען וזאנא דמנפשי

ומהם חנה מנחם ומחיה מנחם
יד מסתבר דיומא דרדיה דלא
אינערדין: דאז שדיגן ליש. להויה
ענין ליד דעלמא והשחא כולכו יריכי
לד ידוע דכתיבי להויה יריכי חדא
מחליל לא אחיז כדלמא ודנכלה
משום שלא מלמך דיו שומר דנכלה
להויה ענין ליד דהכנסה ושומר דלוחים
לגר: הפיטמא של רמון. וזוהא שומר
על פיו והכן שומר אחר ע"ג הפיטמא
כמו שיש על אוחים שומר ע"ג שומר:
אין מלערך. דאין שומר ע"ג שומר:
כדלמריקן (קמין) פיטמא מיהא מלערך

ואמרו לה יכלה לומר כדרך שגני
אלם מוילין לורעה יואל לאו זרעים
יכנו וטעטעוין אילן אין טעטעין
אלא יחור ואם טעטעין רמון כבר
גשרה אותה טעמא שריא ענין פרח
שגדלש הפסחים ומתחילין גמרי דקמי
עור מלפנין משום שזמר לה לא

לכבוד שומר אלה בורעים וטעמא משום דורעי ליה כדדיה הוא: ואל
קריא. ורע דרע ורע: ויש לי לטעמא. להבנים ולהואיל בדמריין (ויסר):
ואוין די להכשר. אין מורד די לענין הכשר שאם הכושרה נדר
למכשור הדורעים: מקרא נדרש. ויסללנך דנפקי ידות מיניה נדר
לענין טעמא הוא ולן לפני פניו אורי יותן מים דהוא רשאי דקרא:
טעמא טעמא הוא. ויש לי ד (ס) טעמא: וכסא שאין. ורעים
מחבלין וטעמא אלה להכשילנא בדמריין (מכרי) אם אלה חומר
טעמא טעמאין טעמאין טעמאין אה הכל שאין לך מחוברין שאין שרעים מציין
טעמא: טעמא. פחות הדרכה מכות: אין די לטעום מכות.
אין ים אוכל פחות מכות כנון פול אז חלי יות כשר ולי די
הוא (א) כן עס אוכלין כדלה ונגעה טעמא די הוהיל
ויעקבו אמי מות בחד אין כשור להיות לו די והכל טעור אבל
יש שומר לפחות מכות ונגד שיהא כפול: וכן אין שומר לפחות
מחבלין. לך להכשר לענין כדלה אלה להבנים ולהואיל כנון

שביעיהם: ורבי יוחנן אמר כו' ויש שומר לפחות מכסוף. אבל
מחמת מכסוף: והכנים ראשיתן השנים. אותן ראשין שאין בשר
בלא בשר טעמוהו כמנוע ובמאכל ואינו טעמוהו כהכל (ואלוהי ש"א מ"ח):
יש לו יד להביא טומאה לבית אבל יד לפחות מכסוף לא אמרין:
ורבי

וְנִדְרָשׁ לִפְנֵי כְּלוֹמֵר הֵיכָא אֲמַרְי' לִכְס לְרִבּוֹת אֵת הַיּוֹדִים לַעֲנִין שִׁיטָא דְּשִׁלְמִי דִּלְכֵּם שִׁדַּח לְטוֹמָאָה כִּךְ יָד הַלְשָׁר: אִין מְקַבְּלִין הַכְּשֵׁר אֵלָּא לְכַשְׁתָּלוֹ. כְּלוֹמֵר שֶׁאֵם הַכְּשֵׁר שֶׁבֶן שׂוֹמֵר לְפָחוֹת מִכְּשׁוֹל וְאִין יָד לְפָחוֹת מִכְּשׁוֹת כְּלוֹמֵר מִה דְּאֲמַרְי' יָדִי מוֹצִיא וּמְכַסֵּה לֵיל עֵלְיוֹן הֵבִית טָמֵא אֵינִי דַּעֲנִי חֲזָא יְהִים חוּץ לְבֵית דְּאֲמַרְי' דַּמְצָה זֶה שֶׁכֶּשֶׁר הֵבִית

מסורת הש"ס

(א) וּמִסְחָסִים יִתְּ וְסֵם
(ב) וְנִרְמָה הִלְקִיט
יִחַת קָר הַכֶּסֶם וְהִלְקִיט
וְיִחַת כִּי וְעֵין רֵשׁ-אֵל
(ג) וּמִסְחָסִים יִתְּ קִדּוּשִׁי
(ד) דִּלְ וְשִׁקְלִי שִׁבְתִּי מִדִּ
(ה) וְכִרְמֹת דִּלְ (ו) וְכִרְמֹת דִּ
שִׁבְתִּי וּמִסְחָסִים יִתְּ (ז) שִׁבְתִּי לֵב
(ח) וְחִסְפָּה דִלְהֹת
שִׁבְתִּי הִידִ (ט) וְדָף קִיטִ
(י) גִּלְ לֵבִי (יִ) וְחִסְפָּה
שִׁבְתִּי (כ) גִּלְ עֵל עֵלְקִי
וְכִרְמֹת דִּלְ כֹּאֵל
(ג) גִּלְ דִּלְ אֶתְקִי

ורה אור השלם

ו. וכי יפל מנבלתם על
כל זרע זרוע אשר יזרע
טהור הוא: ויקרא יא לו

גליון הש"ס

גמ' ואין שומר לשחות
מבטול. ע"ל דף קנד ע"ב
מוס' ד"ה חכל:

הנהגות הב"ח

(א) נב' והנני דאשיקן
השניים לבית: (ב) רש"י
ד"ה תחלת וכו' לטומאה:
(ג) ד"ה אין ד וכו' והרי
הוא עם מולדן: (ד) תוס'
ד"ה וכשם וכו' שאם אתה
אומר:

מוסף רש"י

הפיטמא של רמון.
הפרה שנראשו, כעין
שם לתפוחים ולפטרנלין
לכניסה מצטרפת.
לגיטמא אולנין (ברכות
והגן שלו ארץ
מצטרף. אפי' דק"ל
שומרים מלטרפין לטימא
קלה דהיינו טימא אולנין.
הי מלי קליפא אולני
והרמון, אכל הגן שומר
על בני שומר הוא וזמן
מלטרף וסוף.)

שיטה מקובצת

[illegible]

שנא: